

Сумський державний
університет –
провідний вищий
навчальний заклад
Сумщини

Наприкінці травня представники студентського ректорату СумДУ взяли участь у Всеукраїнському форумі органів студентського самоврядування, що проходив на базі Київського національного лінгвістичного університету. Представники 120 вишів України обговорили новий проект Закону України «Про вищу освіту», створений за активної участі студентських та молодіжних організацій.

Після цього на базі нашого університету пройшли регіональні збори органів студентського самоврядування вищих навчальних закладів області з метою обговорення нового законопроекту.

Червень 2011 р. * Розповсюджується безкоштовно

№ 9-10 (316-317)

РЕЗОНАНС

ГАЗЕТА СУМСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

НОВИНИМ РЯДКОМ

Святкування Дня Європи, як відомо, є символом нової успішної моделі мирної співпраці між державами, яка ґрунтується на спільних цінностях та інтересах. Україна – єдина країна не член ЄС, у якій на державному рівні відзначають такий День уже вдев'яте, а в Сумах – уп'яте.

Для нашого університету головною подією, мабуть, не тільки травня стало святкування Дня Європи, яке цього року виявилось особливим. За результатами конкурсу серед 29 міст, проведеного Представництвом Європейського Союзу в Україні, Суми вибороли право на організацію і проведення Дня Європи разом із представниками дипломатичного корпусу європейських країн.

Кульмінацією урочистостей стали дебати на актуальну тематику, у яких взяли участь високі гості та студенти вищих навчальних закладів обласного центру й представники молодіжних організацій. А відбулися вони в Сумському державному університеті.

***

На День захисту дітей у Сумському державному університеті відбулося святкове відкриття «Центру підтримки сім'ї», аналогів якого немає в жодному вищому навчальному закладі України. Він діятиме в рамках дослідницького гранту для проекту «Студентський лелека», наданого Програмою рівних можливостей та прав жінок в Україні Програми розвитку ООН. Реалізація соціально важливого задуму відбулася шляхом упровадження в університеті ініціативи «Університет, дружній до сім'ї», яка покликана забезпечити рівні можливості для сімейних студентів у дотриманні їхнього права на навчання, самореалізацію, подружнє життя, здоров'я.

■ ПОВАЖНІ ГОСТІ

ТІЛЬКИ ПОЗИТИВНІ ВРАЖЕННЯ

День Європи, який сумчани відзначали 28 травня, розпочався з параду вулицями міста. На Театральній площі члени сумських євроклубів звели намети, кожен із яких представляв певну європейську країну.

Студенти СумДУ знайомили сумчан із Нідерландами, країною тюльпанів та вітряків. Їхній намет викликав неабиякий ажіотаж. Багато охочих прагнули сфотографуватися на пам'ять із казковими героями: Суперменом, Робіном Гудом, Принцом та ін. Відвідувачам пропонували розгадати тематичний "голландський" кросворд та намалювати символи представленої країни. Із цікавістю розглядав намет Європейського кварталу посол Королівства Нідерландів Пітер Ян

«Голландці» із СумДУ

Волтерс – цікаво було дізнатися, якою бачать його Батьківщину українці. А нашим студентам – як поважний гість ставиться до нашої країни. Посол зізнався: "Я не був на українській землі більше тридцяти років і не думав, що знову сюди повернуся. Але завжди згадував про Україну тільки позитивно, вона подобається мені, дуже подобається..."

Кульмінацією святкування Дня Європи стало відвідування СумДУ делегацією послів країн Європейського Союзу на чолі з Послом, Головою Представництва ЄС в Україні Жозе Мануелем Пінту Тейшейрою. Під час дебатів студенти цікавилися, наскільки західні держави готові допомагати Україні долучитися до євроінтеграційних процесів, яким чином європейці можуть подолати стереотипні уявлення про Україну, чи можна уніфікувати процедуру отримання віз, а також дізнавалися, що молоді українські науковці можуть зро-

Ректор А.Васильєв знайомить гостей із історією та сьогоденням університету

бити для Європи і наскільки спеціалісти з українськими дипломами потрібні європейським роботодавцям тощо.

Перший секретар Посольства Швеції в Україні, заступник Голови Місії Мортен Енбург виявив зацікавленість у тому, щоб українські студенти продовжували навчання у шведських вишах, і домовився з ректором СумДУ Анатолієм Васильєвим про співпрацю щодо організації програм академічної мобільності.

Між аудиторіями, у яких перебували Надзвичайні й Повноважні Посли Італії, Нідерландів, Фінляндії в Україні, а також представники посольств Бельгії, Великої Британії та Швеції в Україні, проходив телеміст із онлайн-трансляцією в мережі Інтернет.

Високі гості, судячи з їхніх відгуків та емоційних реакцій, повезли із собою тільки позитивні враження і про наш університет, і про наше студентство.

■ КОНФЕРЕНЦІЯ

СУМЩИНА – АНГЛІЙСЬКОЮ

На базі Машинобудівного коледжу СумДУ відбулася I Обласна конференція «Сумщина. Минуле. Сьогодення. Майбутнє», зініційована обласним методичним об'єднанням викладачів іноземних мов, а втілена педагогами коледжу під орудою голови циклової комісії, викладача вищої категорії Тетяни Косової. Метою заходу стало вдосконалення англійської мови студентів. У конференції взяли участь представники обласного центру та багатьох районів області.

Учасники захищали свої краєзнавчі проекти англійською мовою, виконані під керівництвом викладачів. Наталія Ключіна, старший викладач кафедри інноваційних освітніх технологій Сумського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти, зазначила: "Обрана тема краєзнавчого характеру не є випадковою. Сучасна молодь більше знає про життя

інших країн, ніж власної. Майже кожен може сказати, скільки штатів у США. Та чи всі знають, скільки областей в Україні чи районів у Сумській області? Студентів треба навчити іноземній мові, щоб вони вміло користувалися нею у своїй майбутній професії, у різних життєвих ситуаціях. Щоб могли розказати іноземцеві про свою країну щось, окрім завчених привітальних фраз".

На конференції працювали кілька секцій. Так, перша була присвячена власне краєзнавству Сумщини, інші мали фахове спрямування студентів – економіка, екологія, машинобудування, харчова і хімічна промисловість, електронні інновації тощо.

Наприкінці відбулося підбиття підсумків. Були визначені кращі роботи, вручені грамоти, подарунки й сувеніри всім учасникам. Організатори заходу висловили сподівання, що конференція стане гарною традицією в житті сумського студентства.

Зоя Рой, ЖТ-81

Нагородження переможців

■ ФОРУМ

БУДУЄМО МАЙБУТНЄ

В умовах загострення соціальних проблем роль волонтерства у сучасному суспільстві невпинно зростає. Воно стає своєрідною школою життя, допомагає формувати гуманну, високо духовну та ціннісно зорієнтовану особистість. Не випадково волонтерський рух серед молоді набуває масового характеру.

У СумДУ проведено перший Міжнародний форум "Досвід волонтерської роботи вищих навчальних закладів у сфері реалізації соціальних проектів". Мета заходу - поділитися знаннями та набутками. Форум об'єднав студентів-волонтерів із п'яти провідних вишів Сумщини. На зустріч також запросили делегацію волонтерів Південно-Західного державного університету (місто Курськ, Російська Федерація).

За словами ректора СумДУ Анатолія Васильєва, із вишу повинен вийти не лише професіонал, а й особа з лідерськими та просто людськими якостями: "З кожним роком волонтерський рух нашого університету набирає все більших обертів. Ми допомагаємо кожному, хто

потребує уваги та захисту". Грамоту управління освіти й науки Сумської облдержадміністрації за вагомий внесок у вирішенні питань соціального спрямування та дієву волонтерську роботу вручив перший заступник начальника управління освіти й науки СОДА Ігор Козолуп. Із місією подяки на форум завітав директор Лебединської спеціальної загальноосвітньої школи-інтернату Анатолій Удод. Він згадав останній візит наших волонтерів до дітей із вадами слуху: "Я спостеріг момент блискавичного встановлення контакту. Сурдопереклад навіть не знадобився".

За круглим столом обговорювали питання допомоги інвалідам, підтримки дитячих будинків та інтернатів, турботи про ветеранів Великої Вітчизняної війни та ветеранів праці. У ході жвавої дискусії волонтери обмінялися досвідом і напрацьованими знаннями, поділилися проблемами, розглянули ідеї спільних акцій та проектів, які сподіваються реалізувати найближчим часом. Одним із основних напрямків співпраці стане активне впровадження волонтерства у широкі маси.

За результатами форуму прийнята резолюція. Її дотримуватимуться волонтери у своїй подальшій діяльності. "Волонтерський рух – це рух молодих та енергійних. Він існуватиме доти, доки хоч одна людина цим займається", – підкреслила проректор із науково-педагогічної роботи Олена Король, яка опікується волонтерським рухом СумДУ.

Лілія Кравченко, ЖТ-81

Робочий момент форуму

■ ДЕНЬ ЖУРНАЛІСТА

СВЯТО ЯК НАВЧАННЯ. І НАВПАКИ

«Журналістська освіта на Сумщині: набутки та проблеми» – під такою назвою кафедра журналістики та філології провела вже VII Всеукраїнську науково-практичну конференцію.

Традиційно до навчального закладу з'їхалися головні редактори місцевих та районних газет, а також провідні журналісти друкованих і електронних ЗМІ області. Медійники зібралися подискутувати щодо підготовки журналістських кадрів, з'ясувати місце регіональних ЗМІ в системі журналістської освіти й охарактеризувати, яким має бути оптимальний на-

вчальний процес при підготовці майбутнього журналіста.

Із вітальним словом перед творчою аудиторією виступив ректор СумДУ, голова постійної комісії Сумської обласної ради з питань освіти, науки, культури, туризму, спорту та молодіжної політики Анатолій Васильєв. Він презентував журналістику як одну з 59 спеціальностей університету, яка повністю відповідає своїй сутності – оперативно розвивається і модернізується. Для дискусії ректор запропонував тему "приблизного" ставлення журналістів до фактів, унаслідок чого страждає споживач, отримуючи замість об'єктивного повідомлення дезінформацію.

Актуальну проблему функціонування інформаційного простору винесла на обговорення консультант відділу інформаційно-аналітичної роботи виконавчого апарату Сумської обласної ради Наталія Розторгуєва, яка звернула увагу присутніх на принципи взаємодії влади і ЗМІ. Продовжуючи, голова Сумського об-

ласного осередку Національної спілки журналістів Віктор Бойко побажав юним акулам пера, щоб їх чули, читали, бачили та, головне, розуміли.

Питання інтегруючих чинників формування майбутнього журналіста-телевізійника підняла генеральний директор Сумської обласної державної телерадіокомпанії Лариса Якубенко. Зокрема зупинилася на проблемі підготовки кваліфікованих кадрів, здатних ефективно працювати й у теле-, і в Інтернет-стилі.

Також присутні обговорили перспективи підготовки фахівців із реклами та зв'язків із громадськістю, адже ліцензування цих спеціальностей на часі займається університет. На завершення завідувач кафедри журналістики та філології СумДУ Олена Ткаченко спробувала розглянути універсальність журналіста і з'ясувати: міф це чи реальність. Журналісти-практики зробили висновок, що – високий професіоналізм можливо напрацювати шляхом кропіткого вивчення теорії та на-

У День журналіста – 6 червня – конференція продовжила свою роботу в секціях "Українська журналістика – шлях із минулого в майбутнє", "Регіональний інформацій-

Поради від Лариси Якубенко

ний простір: умови формування та перспективи розвитку", "Мова, стиль, лінгвістика, література" та "Сучасні мас-медійні технології".

Свято – святом, а навчання – навчанням. Добре, що на цій кафедрі вони не заважають одне одному.

Відділ інформаційно-рекламної діяльності

■ ЦІКАВІ ЗУСТРІЧІ

ЕКСКЛЮЗИВ ВІД МАЙСТРА ЗІ СТОЛИЦІ

Він любить рок, збирати гриби, готувати їжу, мандрувати світом, і звісно ж, любить журналістику... Андрій Куликов, відомий журналіст, експерт зі ЗМІ, ведучий політичного ток-шоу "Свобода слова" на ICTV прочитав студентам СумДУ ексклюзивні лекції про роботу сучасного телебачення.

У дитинстві мріяв стати археологом, марив цією професією, але... вибрав іншу. У 1979 р. закінчив факультет міжнародних відносин і міжнародного права Київського університету ім. Т.Шевченка. Не знайшов роботи за спеціальністю і, усвідомлюючи відповідальність за новонароджену доньку й кохану дружину, розвантажував вагони, збирав і здавав пляшки, давав приватні уроки... Але незабаром фортуна посміхнулася - почав працювати кореспондентом, а потім заступником головного редактора газети "News from Ukraine"... І він знайшов журналістику, і вона його. Побув продюсером української служби ВВС в Лондоні, працював на телеканалах "1+1", "СТБ", "Новий канал". У вільний час займається синхронним, письмовим і літературним

перекладом (українська-російська-англійська мови). 2010 р. Андрія Куликова визнали кращим у рейтингу щотижневика "Фокус" у категорії "Ведучий політичних ток-шоу".

"Те, що на екрані здається роботою однієї людини, ведучого шоу чи випуску новин, насправді – кропітка праця цілої команди", – розказав студентам Андрій Вікторович, який переконаний, що своєю популярністю у глядачів зобов'язаний насамперед творчій групі. Вважає "Свободу слова" найоб'єктивнішим зі всіх політичних ток-шоу, які існують на медіаринку, тому що виводить на перший план думку експертів, а не гостей-чиновників. При цьому не розглядає "Свободу слова" як засіб вирішення гострих питань: "Ми – інструмент пошуку та якісного огляду проблеми".

За час роботи в ток-шоу ведучому вдалося вивчити поведінку багатьох відомих політиків. У Юлії Тимошенко – це постійне ухиляння від прямої відповіді на запитання, використання позиції "беззахисної жінки" або ж напад як засіб захисту. Володимир Литвин уникає безпосереднього візуального контакту з ведучим. І що б не робив Андрій Куликов, аби зупинити монолог голови Верховної Ради, скажімо, для рекламної паузи, той не бачить і не чує. "Вигідна позиція", – жартує ведучий.

Серед подібних політичних ток-шоу першокласним ведучим, чи краще сказати першокласною ведучою, Андрій Куликов назвав Ганну Безулик: "У її образі є щось від учительки математики, у яку закоханий майже весь клас. У руках вона завжди тримає ручку, ніби указку. Нею показує, вказує на потрібний момент у програмі". Саму про-

граму "Я так думаю" тележурналіст не вважає бездоганною з точки зору організації, але робота ведучої заслуговує на повагу, адже в кадрі вона завжди щира, відверта...

Характер української журналістики Андрій Вікторович визначив як безладний, частково кокетливий, чесний, але не завжди пристосований до життя. Причин такого стану ЗМІ кілька. Із приводу однієї з них розробив стратегію, "пекельний план", як висловився сам журналіст, який "покарає здоров'я" вітчизняного телебачення. Щоб студентам стало зрозуміло, гість порівняв медіа Великої Британії та України. Із населенням 85 млн і станом економіки далеко кращим за наш, у королівстві нараховується всього 5 національних каналів, тоді як в Україні – 15! Ось і постійна нестача кадрів, і заміна їх журналістами-іноземцями. Виходить, що ми не можемо забезпечити канали потрібними людьми. Щодо останнього, Андрій Куликов за те, щоб українське телебачення опиралося на власні сили, і стверджує: такі вже є. Скорочення кількості загальноукраїнських каналів і є тим "пекельним планом". Це збільшить число команд професіоналів, здатних просувати якісний вітчизняний продукт на екрани українців.

На думку Куликова, є ще один спосіб ефективно впливати на українську аудиторію. А саме – згадати про хороше радіо та спробувати його відродити. І хоча

в майбутньому ми так само будемо дивитися телевізор, читати газети й інтернет-видання, радіо залишиться найдемократичнішим! Тому що дає більше простору нашій уяві. На телебаченні – хочемо того чи ні – нам нав'язують те, що хочуть нав'язати. Для телебачення картинка дуже важлива. Без неї існувати воно просто не може. Але картинка і є певним нав'язуванням. "Радіо – зручна й золота середина ЗМІ", – переконаний майстер своєї телевізійної справи, тому й запідозрити в необ'єктивності його важко.

Зустрічі в СумДУ стали продуктивними і для студентів, і для київського гостя. За його словами, поїздка дала можливість висловитися перед людьми

суміжних професій, додала натхнення для подальшої роботи. "Я завжди відчував, вірив і вірю в суспільну користь журналістики, якщо її робити чесно!" – зробив висновок Андрій Куликов. Спостерігаючи за його роботою щопонеділка, важко з ним не погодитися.

Людмила Ровенська, ЖТ-61

■ ІНОЗЕМНІ СТУДЕНТИ

ВАРТО ТІЛЬКИ ЗАХОТИТИ...

Першокурсник факультету ТеСЕТ Джаваїд Аділ приїхав навчатися до СумДУ з Пакистану. Опановує нелегку спеціальність "Обладнання хімічного виробництва". До цього вдало пройшов підготовче відділення. За досить короткий період йому вдалося не лише добре вивчити українську мову, а й проявити себе на Всеукраїнському конкурсі її знавців серед іноземних студентів.

– Чому ти обрав для навчання СумДУ?

– Мій старший брат навчався в Тернополі, почув, що Суми гарне місто і що в ньому є солідний університет, у якому я зможу опанувати потрібну мені

професію. Повірів брату й не пошкодував. І місто подобається, і викладачі...

– Як швидко почав говорити українською?

– У Сумах я з вересня позаминулого року. Три місяці на підготовчому відділенні опановував українську мову, а вже в березні поїхав на олімпіаду до Тернополя, де посів третє місце. Цього року олімпіада проходила в Донецьку, мені пощастило стати вже другим. Такому швидкому оволодінню мовою завдячую викладачам. Результатом задоволений, адже завдання складні, а серед суперників чимало студентів старших курсів, які в Україні вже декілька років або мають схильність до мови на генному рівні. Наприклад, перше місце посіла студентка зі Львова, у якої тато – бразилець, а мама – українка. Тому, мабуть, їй було трохи легше.

– Які плани на майбутнє?

– Здобути обрану професію, а потім поїхати в Англію до батька. Він там живе і працює. А поки що – старанно навчатися та набувати необхідних знань.

НОВИНИ ВІД СТУДЕНТСЬКОЇ ПРОФСПІЛКИ

Придбано призи для переможців конкурсу на кращий гуртожиток СумДУ. Перше місце посів гуртожиток №2 (приз - плазмовий телевізор), друге місце - гуртожиток №4 (акустична система), третє - студенти СумДУ, які мешкають у гуртожитку кооперативного технікуму (акваріум).

Постійно організовували та проводили культурно-масові заходи для мешканців студентського містечка СумДУ, відвідування студентами кінотеатрів "Космос" і "Дружба" за пільговими цінами. Відбулися екскурсійні поїздки гоголівськими місцями й на острів Хортиця для студентів та аспірантів.

Контроль за діяльністю комплексу громадського харчування університету та відповідністю цін продуктів їх якості довів, що у цій сфері обслуговування студентів здійснюється на належному рівні. Крім того, активісти профспілки сприяли вирівнюванню цін на однакові товари в різних буфетах.

Організовано семінар "Взаємодія органів студентського самоврядування та профспілкових комітетів у відстоюванні інтересів осіб, які проживають у гуртожитку". Проведено анкетування щодо неформальних стосунків викладачів зі студентами, результати доведені до адміністрації університету з метою ліквідування недоліків.

Відбулися звітно-виборні конференції на факультетах іноземної філології та соціальних комунікацій, ЕліТ і ФЕМі. Продовжується реалізація проекту "Медичне страхування членів профспілки". Триває організація літнього оздоровлення та відпочинку студентів.

■ ЮРИДИЧНА КЛІНІКА

ШЛЯХ ДО МОРАЛЬНОСТІ Й ЗАКОНУ...

Усе більше відчувається актуальність проблеми злочинності, яка вибудувала цілий лабіринт перешкод на шляху правового самоствердження громадян. Намагалися знайти з нього вихід і студенти Юридичної клініки СумДУ, організувавши акцію "Молодь проти злочинності та насильства". Мета – сформувати у молоді основи правової культури, що в майбутньому стануть індикатором її поведінки, показати альтернативу проведення вільного часу без злочинних вчинків.

Учасники акції

Приєдналися до студентів представники влади, правоохоронних органів та громадських організацій. Вступне слово мав начальник управління у справах сім'ї, дітей та молоді Сумської обласної державної адміністрації Олег Лата, який наголосив на необхідності проведення подібних виховних заходів. Продовжив давати цінні правові настанови начальник кримінальної міліції у справах дітей УМВС України в Сумській області підполковник Олег Нетудихаткін. Про фактори злочинності (алкоголь, наркоти-

Його звали Едгар Кісанга. Народився у столиці Танзанії Дар-ес-Саламі. У 2007 р. приїхав до України здобувати диплом бакалавра в нашому університеті. Чому сюди? Друг розповів йому про Суми, а потім і сам Едгар став шукати більше інформації про це місто. Сьогодні він ділиться своїми враженнями із читачами "Резонансу".

товаришів, із якими ділюся тепер своїми ідеями, поглядами та думками. Завдяки таким людям і почуваюся в Сумах як удома. Коли закінчу навчання й повернуся на батьківщину, то обов'язково запрошу друзів у гості, бо щиро вважаю їх членами моєї сім'ї.

Я дізнався, що Суми спокійне, мирне місто, якому більше 350 років, а в СумДУ можу отримати гарну освіту й цінні життєві знання. Коли приїхав до України, то не знав тут нікого. На щастя, швидко знайшов собі українських

МРІЇ ЗДІЙСНЮЮТЬСЯ

Люблю прогулянки містом на вихідних. Знаю, що в Сумах є два парки: дитячий парк "Казка" з веселою фігурою Кота у чоботях та загадковими замками й міський із колесом огляду та стадіоном. У місті дуже багато дерев. Сьогодні все квітне й зеленіє, тому Суми й називають зеленим містом.

Мене часто запитують, чому я обрав СумДУ. Відповідаю, що в Танзанії теж є багато гарних університетів, але мені цікаво побачити світ, познайомитися з новими людьми, вивчити нові мови, зануритися в зовсім іншу, але таку цікаву культуру. Усе це зараз маю, тож мрії здійснюються.

Дуже подобається центральна вулиця, яку називають "сотнею". Поряд із сучасними будівлями можна побачити старі й увяли, як виглядали Суми багато років тому. Коли повернуся додому, то зможу чимало розповісти моїм близьким про чудове українське місто, яке стало на кілька років моєю другою домівкою.

Захоплюють своєю красою церкви та собори, пам'ятники історичним подіям та діячам, а більше за все подобається мені альтанка. Маю багато фотографій, які допоможуть зберегти спогади про чудові Суми на березі дивної річки Псел.

■ СЛОВО ВИПУСКНИКА-2011

ВІКТОРІЯ ГЛЬОЗА, П'ЯТИКУРСНИЦЯ ФЕМ, СПЕЦІАЛЬНІСТЬ "ФІНАНСИ":

– Варто сказати, що жодна хвилина мого студентського життя не пройшла дарма. Уже з першого курсу я проявила зацікавленість до

моєї майбутньої професії й почала активно займатися науковою діяльністю. Як результат – тричі переможець Всеукраїнського конкурсу студентських наукових робіт зі спеціальності "Фінанси, грошовий обіг та кредит" і неодноразовий учасник II туру Всеукраїнських студентських олімпіад з фахових дисциплін. Завдяки успіхам у науковій сфері була рекомендована на призначення іменної академічної стипендії Президента України у 2009-2010 рр. Крім того, що участь у різних конференціях та олімпіадах дала фахових знань, а ще дала можливість подорожувати (Тернопіль, Київ, Донецьк) та познайомитися із цікавими людьми. У громадському житті університету я теж займала активну позицію, старанно виконувала обов'язки профорга групи та члена профспілкового комітету соціального захисту студентів. До того ж, лише найкращі враження залишило в моєму серці навчання в автошколі СумДУ. Як би не склалася подальша доля, знаю, що університет назавжди став частиною мого серця, моєї душі. Тому не прощаюся, а кажу до побачення!

Тетяна Заворотько, ЖТ-02

ЖИТТЯ ГУРТОЖИТСЬКЕ

ТВОРИМО КРАСУ ВЛАСНИМИ РУКАМИ

Більше 300 робіт брали участь у творчому конкурсі «Умілі руки», який визначив найкращих майстрів і майстринь серед мешканців гуртожитків СумДУ. І це тільки один із багатьох заходів, які характеризують гуртожитське життя наших студентів.

Згаданий конкурс у стінах гуртожитку №3 проходив уперше. Як зізналися

організатори, відділ по роботі зі студентської молоддю в гуртожитках, він викликав неочікуваний ажіотаж. "Охочих продемонструвати загалу власні роботи щодня ставало все більше й більше. Ніяких обмежень ми не встановлювали, приймали будь-які роботи, виконані руками студентів", – зазначила начальник відділу Нінель Лесик. Шановне журі зареєструвало 76 конкурсанти, які представляли всі гуртожитки університету.

Роботи вразили розмаїттям та оригінальністю: різнобарвні картини, чарівні вишивки, сюжетні фото, барвисті оригами, яскраве графіті, вироби з дерева, бісеру, соломи, металу тощо. Важко сказати, яка робота користувалася найбільшою популярністю: собор, виконаний із сірників, металева троянда чи робот із мікропроцесорним управлінням. Творіння іноземних сту-

дентів мали як для нас, українців, екзотичний присмак. Без сумніву увагу привертала сорочка Кізінгха Еммануеля, виконана в техніці батік (ручний розпис на тканині). Уродженець Пакистану Ікбал Ірфан представив тарілі з пальмових листків, у яких за традицією місцевих жителів прийнято зберігати хлібопекарські вироби. Завдяки вмільним рукам Ваз Еммануеля на конкурс "причалив" човен, виконаний із досить цікавого матеріалу – кокосу.

Завітали на перегляд робіт викладачі, співробітники університету, адміністратори гуртожитків та заступники деканів по роботі в гуртожитках. Шляхом голосування присутні висловлювали свою думку й на власний розсуд обирали кращу роботу. Врешті-решт журі винесло свій вердикт. Переможцями конкурсу "Умілі руки" 2011 року серед мешканців гуртожитків стали: Тетяна Заворотько (ФІФСК) та Аліна Шевцова (ФЕМ) – гуртожиток №2; Наталія Матійців (Медичний інститут) – гуртожиток №5; Ва-

силь Микитин та Дар'я Тарасенко (Медичний інститут) – гуртожиток №4; Руслан Окопний, Олександр Шандиба та Андрій Прокопенко (ЕЛІТ) – гуртожиток №3.

Перший творчий конкурс "Умілі руки" залишив за собою приємні враження.

Ліна П'ятниця

На фото: деякі з робіт учасників конкурсу.

ВЕСНЯНІ ПЕРЕДЗВОНИ

НЕ РОБОТОЮ ЄДИНОЮ...

Відомо, що найцінніша річ – та, яка зроблена власними руками. Кожна людина хоча б раз у житті пробувала створити щось цікаве. Проте, зазвичай, мистецтвом займаються вдома, демонструючи доробок лише рідним та знайомим. Стосується це не лише речей, а й таких традиційних хобі, як танці та спів, інші мистецькі жанри. Небагатьом вдається поділитися своїми досягненнями з широким загалом. Але тільки не нашим університетівцям...

Виставка хендмейдових виробів під назвою «Весняні передзвони» відбулася наприкінці травня в головному корпусі СумДУ. Студенти, викладачі та співро-

бітники університету представляли на розгляд глядачів свої творчі доробки. Жоден із присутніх не залишився байдужим до побаченого. Малюнки, виконані в різних техніках, зображували й замріяний погляд дівчини, і зимовий пейзаж, і навіть частинки космосу, художня фотографія і колаж відображали реальний та уявний світ, розпис на склі занурював у венеціанську епоху, а ще були виготовлені власноруч вишивка, аплікація, вироби з дерева, одяг та іграшки, прикраси на будь-який смак.

Після виставки відбувся святковий концерт, під час якого за звання переможця боролися команди всіх факультетів, Медичного та Конотопського інститутів, адміністративно-господарчої частини (АГЧ) й адміністративно-управлінського персоналу (АУП). До їх складу входили викладачі та співробітники, які добре вмільють виконувати не тільки свої службові обов'язки. Почали

це доводити представники АГЧ – ансамбль «Господарочка». Виступ факультету економіки та менеджменту розпочався пісню «Мої бажання» у виконанні Тетяни Барсук, яка вдало дебютувала ще на першому «Весняному передзвоні». У своєму поетичному сприйнятті навіть економічних проблем публічно зізнався професор кафедри маркетингу

Олександр Телетов. Схвально відреагував зал на модельний показ вбрання, дизайнером якого є аспірантка Віра Лук'яненко.

Конотопський інститут зробив акцент на синхронному виконанні блюзу та лірики, доповнюючи образи вишуканим убранням. А народжений уже після пер-

шого конкурсу передзвонів юридичний факультет танцював, співав та декламував вірші, дотримуючись щосили законів цих жанрів. Нічого не вдієш, повага навіть до мистецьких законів у них на першому місці. Оплесками зал зустрічав і проводжав старшого лаборанта кафедри фізичного виховання Людмилу Бойко, яка розповідала гуморески Павла Глазо-

вого не гірше, ніж найкращі майстри гумористичного жанру.

«ЕЛІТний» факультет розпочав із виступу... Остапа Бендера, який знав безліч способів здобування грошей, крім, звичайно, віртуального, який з'явився разом із електронікою. Далі – жартівливе попури, віртуозна гра на гітарі, ковбойський танок у виконанні... чарівної половини елітівців.

Команда АУПу виступила так, що стало відразу зрозумілим, хто стане переможцем. Майстерно виконали пісню «Квітка душі» працівник режимно-мобілізаційного відділу Ганна Величко та її донька Тетянка. Зачарували зал дивні рухи ляльки, створеної начальником відділу договірних відносин Маєю Ковбасюк, а завершився виступ спільним виконанням пісні «Зелений гай».

Команда факультету ТеСЕТ спробувала вивести формулу жіночої привабливості та чоловічого хисту. Чого тільки не робили – і вінки на воду пускали, і з

граблями танцювали... Класичний стиль виконання співу продемонстрував відомий уже й за межами університету чоловічий вокальний ансамбль. А команда факультету ІФСК представила на суд публіки пісню на вірші Ліни Костенко. Викладач Наталія Ворона продекламувала кілька рядків власних поезій, які своїм змістом та насиченням зачепили за живе серця багатьох.

Насамкінець команда Медичного інституту вразила присутніх своєю шоу- постановкою. Пісню «Dolce&Gabbana» підняла настрій залу «зірка», кандидат медичних наук, викладач кафедри акушерства та гінекології Валентина Маркевич, яка показала себе цілком достойною конкуренткою Вірки Сердючки.

Переможцями, як зазначалося вище, стали представники АУПу, «срібло» – у

ТеСЕТу, а переможці минулорічного конкурсу, представники факультету ЕЛІТ, цього разу вдовольнилися «бронзою».

На фото: виступи учасників із переможної команди АУПу.

■ ПОЕЗІЯ

Кожного року майбутні журналісти роблять значний внесок у загальноуніверситетську скарбницю перемог у всеукраїнських олімпіадах та конкурсах студентських наукових робіт. Але такої перемоги, яку здобула четвертокурсниця Анастасія Котляр, ще не було.

Із 1993 р. столичне видавництво "Смолоскип" проводить літературний конкурс. Головна мета - відзначити талановитих, але ще не дуже відомих молодих авторів, допомагати їм по-

ПЕРЕМОГА, ЯКОЇ ЩЕ НЕ БУЛО

пуляризувати власну творчість. Тексти переможців виходять окремими книжками, а також у антологіях та новому альманасі "Знак". Серед "відкритих" у різні роки таким чином письменників - Микола Гриценко, Сергій Жадан, Тарас Прохасько, Роман Скиба, Дмитро Лазуткін, Олег Романенко, Юлія Стахівська, інші відомі тепер літератори. Цього року в поважному списку переможців з'явилось ім'я й моєї не тільки однокласниці, а й колеги по роботі на телеканалі "Відікон".

Настя вже досить відома в літературних колах Сумщини,

друкувалася в альманахах "Поетех" (СумДУ, 2010 р.), "Орфей" (2006, 2008, 2009, 2010 рр.) та періодиці. Вона є членом творчого збіговиська "Паркан" та літературно-мистецької студії "Орфей". Пише з 11 років. Про ступінь конкуренції на конкурсі свідчить кількість його учасників - більше 180 молодих поетів з всієї України.

Безумовно, перемога в такому конкурсі відкриває для Насті нові перспективи. Вона зізнається: "Загалом не очікувала, що так миттєво отримаю нагороду. Маю кількох знайомих, які врешті перемагали в цьому конкурсі та видавали збірки, але подавали рукописи не по разі. Дуже приємно, що мою творчість отак відзначили та оцінили".

Вітаємо переможницю, бажаємо їй нових творчих здобутків!

**Ольга Огієнко,
група ЖТ-71**

Ліна КОСТЕНКО

Вже почалось, мабуть,
майбутнє.
Оце, либонь, вже почалось...
Не забувайте незабутнє,
воно вже інеєм взялось!

І не знецінюйте коштовне,
не загубіться у юрбі.
Не промінійте неповторне
на сто ерзаців у собі!

Минають фронди і жіронди,
минає славне і гучне.
Шукайте посмішку
Джоконди,
вона ніколи не мине.

Любіть травинку, і тваринку,
і сонце завтрашнього дня,
вечірню в попелі жаринку,
шляхетну інохідь коня.

Згадайте в поспіху вагона,
в невідворотності зникань,
як рафаелівська Мадонна
у вічі дивиться вікам!

В епоху спорту і синтетики
людей велика ряснота.
Нехай тендітні пальці етики
торкнуться вам серце і уста.

Орхідея

Бісероплетіння
від майбутньої
журналістки
Дарини Майбороди.

■ РЕЦЕНЗІЇ

ЛІНІЮ ОБОРОНИ ТРИМАЮТЬ ЖИВІ (прозова розвідка поетеси)

Сьогодні, у період занедбаної духовності й збайдужіння до друкованого слова, роман Ліни Костенко "Записки українського самашедшого" викликав справжнє збурення в нашому притлумленому суспільстві. Ста-

лося небачене. Дивним чином книгою зацікавилася вся країна, навіть не дуже читаюча її частина, про що свідчить величезний тираж. Видавництво, здійснивши п'яте видання, не задовольнило попит, хоча наклад сягнув уже сорока п'яти тисяч примірників. Книжки розходяться миттю в усіх книгарнях України, незважаючи на ціну "Записок...", яка стає новим більше ста гривень (на примірник, придбаному в сумській книгарні, - 107 грн 50 коп.), що не є дріб'язком для бюджету середнього українця з його "ну дуже вже середньою" зарплатою. І все ж люди купують книгу, наперед знаючи від тих, хто вже прочитав її, що ні розваги, ні розради в ній не знайдуть, та й компліментів на адресу українців там, м'яко кажучи, небагато.

Навряд чи когось потішать висловлювання одного з персонажів роману:

"- Розумово відстала нація, - каже Лев, інвертований на пустелю. - Дозволяє сидіти у себе на голові. Значить кращої долі не заслуговує". - Я тобі скажу прикру річ, - сказав Лев, інвертований на пустелю. Так, наче він колись казав не прикру. - Є обличчя нації. Не твоє,

не моє, не чийсь окреме. А портрет нації загалом, як він склався у рецепції світу. Та й у своїх власних очах. "Народ без честі, без поваги", словами поета. Є ж якась причина, що портрет саме такий. - Пензель був у руках імперії. - А кому ти це поясниш? У галереї народів світу українці виглядають саме так. Сучасна історія наша не дала кращих рис..."

Але хтось же мусить сказати правду, якою б незручною й болісною не була. Як колись намагався бути почутим земляками Тарас Шевченко, звертаючись у дружньому посланні до "мертвих, і живих, і ненароджених" із великим болем, породженим великою любов'ю до свого народу: «Тільки я, мов окаянний, // І день і ніч плачу // На розпуттях велелюдних, // І ніхто не бачить, // І не бачить, і не знає - // Оглухли, не чують». Тому й «доброрася Україна // До самого краю. // Гірше ляха свої діти її розпинають. // Замість пива праведною // Кров із ребер точать».

"У цій країні стає соромно жити", - доходить висновку ліричний герой твору. ("Від сорому, який нащадків пізніх // Палитиме, заснути я не можу", - заявляв у своєму заповіті Іван Франко й ніяк не хотів погодитися з тим, що його народові "записано в сусідів бути гноєм" і що він, "мов паралітик той на роздорозжю, людським презирством, ніби струпом вкритий").

Ліна Костенко виявилася гідною продовжувачкою традицій своїх великих попередників: "Але чому, звідки це все взялось? Які шлюзи прорвало?"

Чому стоїть у суспільстві густий дух плебейства? Чому до влади прорвалися шахраї і невігласи? Чому все купується і продається? Чому домінує жлобство на державному рівні? Чому все це називається - демократія, народовладдя?" Як тут не згадати: мертві ж бо сорому не мають. Отже, оборону мусять тримати живі.

Моральне право на такі іронічно-болісні висловлювання письменниця заслужила своєю невтомною працею нескореного духу, незрадливостю високому призначенню. І якщо світ знає сьогодні про нас як іще націю, яка здатна продукувати якісний духовний продукт, попри всі наші світові приниження, то це тому (не будемо боятися пафосності), що в літературно-художньому дискурсі є Ліна Василівна Костенко з її пречудовими поетичними творами, які оберігають і гоять душі, а тепер і з прозовим твором, який здатен змусити тих, хто його читає, задуматися над рядками: "Нема України в душах. Люди зробилися злі, наче їм щось пороблено. Живуть на рефлексях роздратування. Дуже попереминовалися люди. Дехто просто вивертається шерстю наверх"; "І якби навіть хто вдарив у найпотужніший дзвін, все одно не почуємо. Надто багато світових алярмів. Людям не те що позакладало вуха - людям позакладало душі".

Вражає метафорика опису політичних подій в Україні: "Нестемненні ознаки наближення виборів. Листівки, відозви, газети, буклети. Медійна артпідготовка. Безсоромний піар. Агітація забуває всі рецептори.

Стрілочники нашого бездоріжжя переводять стрілки, політики з великої дороги переставляють семафори, б'ють ліхтарі і підмінюють назви станцій... А цей народ їде, нужденний, задурений. Принижений і забитий, щось жує, визирає з вікон, ремствує, а й не подумає зірвати стоп-кран, або хоч пробратися по вагонах, подивитися - що там за машиніст? Може, він дурний, може, п'яний, може, навмисно веде не туди, може, може, він взагалі не вмів водити поїзд, може, у нього до потилиці приставлений пістолет?"

Афористичність образного висловлювання Ліни Костенко відома ще з її поетичних творів. І в романі насолоджуємося грою слова і смислу, що засвідчує: лінію оборони нашої мови тримають все-таки живі, передусім живий класик нашої літератури - Ліна Василівна Костенко. (Об'єднуються дони й подонки. Господи, де ж наша Велика Душа?! Чи ми вже тепер більше цінуємо Велику Кишеню?; Не руйнуйте мужчин, бо вони вас не збудують. Я ж не тому можу, що я можу, а тому, що ти не можеш!; Я що, Україно, у тебе зайвий?).

Вельми показовим є те, що презентація книги письменниці в Харкові викликала такий інтерес, що театр на дві тисячі місць не зміг умістити всіх бажаючих, майже така ж кількість людей залишилася поза театром. Що це? Раптовий потяг до духовно-інтелектуальної продукції чи цікаво побачити й почути людину, яку не злякали відтяти голови журналістів? Людину, яка не лише говорить (як інколи трапляється в деяких "батьків нації"

випадкова сміливість - ну, потім, мовляв, не так зрозуміли, не той контекст...), а й пише, чітко й однозначно висловлюючи власну позицію, розставляючи акценти, добре пам'ятаючи: за те, що написано пером, ...у нас рубають голову сокирою...

Очевидно, люди скучили за нормальним спілкуванням із нормальними людьми. "Я завжди був нормальною людиною", - так починає спілкування з читачем ліричний герой роману. Читача приваблює невідомість ширість, невідомість вболівання за свій народ, його сучасне й майбутнє, а ще - добірна мова письменниці й дошкульна іронія, гостра зброя інтелекту, що може оборонити приватну територію власної духовності й тих, хто потребує захисту більш сильних духом.

Її абсолютно справедливо називають совістю української нації. Роман "Записки самашедшого" - не лише літературно-мистецький, але й громадянський вчинок Ліни Костенко. Її ціннісні життєві орієнтири давно визначені в поетичних рядках:

Блажен той муж, воістину блажен,
котрий не був ні блазнем, ні вужем.
Котрий вовк ні в празники, ні в будні
не піде на збіговиська облудні.
І не схибнеться на дорогу зради,
і у лукавих не спита поради.
І не змінє совість на харчі, -
душа його у Бога на плечі.

**Василь Назарук
(Варшава, UW),
доктор філологічних
наук,
професор
Олена Переломова
(СумДУ),
доктор філологічних наук**

■ ЕСКУЛАП

АНТИБІОТИКИ: ЧИ ІСНУЄ НЕБЕЗПЕКА?

Серед різних верств населення, а особливо серед молоді, дедалі ширяться чутки про шкідливість антибіотиків. Звідки вони беруться, чи мають під собою підстави? Відповідає завідувач кафедри біохімії та фармакології СумДУ, професор І.Ю. Висоцький

Із 50-х рр. ХХ ст. і до наших днів учені спостерігають збільшення кількості випадків резистентності (стійкості) бактерій до антибіотиків усіх класів, що застосовуються в лікуванні різних внутрішніх захворювань, дефектів шкіри, а також захворювань, що передаються статевим шляхом.

Антибіотики, як правило, описують або як бактерицидні (вбивають бактерії), або як бактеріостатичні (уповільнюють ріст бактерій і дозволяють імунній системі знищувати їх). Постійне надходження на ринок нових протимікробних засобів, багато з яких є несуттєвими хімічними модифікаціями, поставило в глухий кут лікарів. Резистентність до протимікробних засобів стала глобальною проблемою, яка значною мірою впливає на охорону здоров'я в усіх країнах.

Деякі бактерії від природи резистентні до окремих антибіотиків, але часто ця стійкість є набутою. Надмірне застосування будь-якого антибіотику неминує викликає збільшення стійких бактерій. Згідно з результатами досліджень, проведених різними мікробіологічними й медичними центрами, уже через 10-20 років практично всі існуючі мікроорганізми набудуть резистентності до антибіотиків.

Спочатку стійкі бактерії зустрічалися досить рідко, але зараз виявляються скрізь. Мікроорганізми не визнають кордонів. Наші бактерії належать уже не тільки нам. Можна сказати, що ми їх викидаємо, виділяємо, розповсюджуємо в навколишнє середовище, де вони стають частиною загальної маси. Це швидко розповсюдження означає, що все більше людей не реагує на антибіотики, які раніше були ефективними.

І хоча антибіотики врятували та покращили більше людських життів, ніж будь-який інший клас медикаментів, їх застосування призвело до наймасштабнішого втручання в генетику популяції, яке будь-коли бачила наша планета. Результати цього втручання видно в розповсюдженні генів, стійких до антибіотиків, у всіх популяціях бактерій. Ця зміна вплинула на здоров'я людей так само масштабно, як і самі антибіотики.

Зростання кількості "стійких" очевидне на прикладі пеніциліну. Перша резистентна до нього бактерія виявлена у 1967 р. в Австралії, а до 1998 р. стійкість до пеніциліну проявляли вже 34% досліджуваних хворих. Резистентність бактерій до інших антибіотиків розвивається так само, як і до пеніциліну.

Механізми стійкості можуть включати: зміни, що відбуваються всередині клітини бактерії та впливають на чутливість до антибіотику; зміни у стінці клітини, які ускладнюють атаку антибіотиків; збільшення швидкості, з якою ліки проникають у клітину й виводяться з неї, що зменшує час дії антибіотика і його ефективну концентрацію всередині клітини тощо.

Бактерії не стають стійкими до антибіотиків у ході еволюції, а набувають такої якості шляхом горизонтального переносу генів у контакт з уже резистентними бактеріями. Цей механізм забезпечує їм необхідну генетичну мінливість, яка допомагає пристосуватися до змін у середовищі існування й вести боротьбу за виживання з іншими видами бактерій. Набуваючи генів резистентності до антибіотиків, бактерії зберігають фізичні й метаболічні ознаки, що відрізняють їх від інших видів мікроорганізмів.

Розповсюдження резистентних штамів бактерій є результатом широкого неналежного використання антибіотиків у медицині, внаслідок чого все менше мікроорганізмів не мають генів резистентності до них. Також фермери, бажаючи захистити свою худобу від хвороб, згодують тваринам велику кількість антибіотиків, які знищують 90% мікроорганізмів, але дозволяють 10%, що залишилися, виробляти стійкість до ліків. Помилково використовуються антибіотики при вірусних інфекціях.

Науковці вважають, що слід терміново прийняти сконцентровані й рішучі дії для розробки національної і глобальної політики належного застосування антибіотиків. Необхідне ретельне спостереження за резистентністю, постійний моніторинг ситуації та строгий контроль за використанням антибіотиків для попередження подальшого розповсюдження стійких штамів.

Найбільш розповсюджена помилка – займатися самолікуванням, призначати собі "перевірені" ліки, які допомогли вам або знайомим. Ще одна помилка, якої часто припускаються при лікуванні, – припинення прийому препаратів раніше встановленого лікарем часу, як тільки "полегшає". У такому випадку в декількох уцілелих мікроорганізмів може розвинути резистентність, і лікування антибіотиком наступного разу виявиться неефективним.

Щоб попередити появу антимікробної стійкості, хворий і лікар повинні обговорити оптимальні препарати для лікування. Потрібно чітко за призначенням приймати ліки, дотримуватися інструкцій і ніколи не брати в інших людей препарати, які не прописані вам лікарем. Не слід відкладати антибіотики на майбутнє, на той випадок, якщо раптом знову виникне захворювання. Також дуже важливо вести здоровий спосіб життя: правильно харчуватися, займатися спортом і дотримуватися особистої гігієни – ось три кити, які допоможуть вам уникнути багатьох хвороб.

■ СПОРТМАЙДАНЧИК

НІКА ОБРАЛА СУМЧАН

Волейболісти команди СумДУ «Універ» стали переможцями XX Чемпіонату України серед команд першої ліги! Завдяки цьому успіху в наступному сезоні команда виступатиме у вищій лізі вітчизняної першості з волейболу.

було виграти всі матчі й сподіватися, що волейболісти з Донецька програють дві зустрічі. До речі, переломною стала якраз очна зустріч сумчан із донецьчанами, яка завершилась упевненою перемогою університетівців – 3:1.

Команда вдячна керівництву СумДУ, а особливо ректору Анатолію Васильєву за постійну

Напередодні другого фінального туру, який нещодавно відбувся в Сумах, ситуація була складною. Головний конкурент нашої команди, донецький "Автошляхбуд", випереджав її на три очки. Щоб зайняти I місце, а разом із ним – отримати путівку до вищої ліги, підопічним Володимира Бабкова потрібно

моральну й матеріальну підтримку. У наступному сезоні адміністрація університету (разом із холдингом "Титан Україна") виступатиме спонсором волейболістів "Універу". Побажаємо ж їм успіхів у вищому ешелоні волейбольної України!

Володимир Лавський,
група ЖТ-02

ФК СумДУ – ЧЕМПІОН!

Найбільшою спортивною гордістю СумДУ вже кілька років є університетська футзальна команда. 2011 рік не став винятком – колектив Сергія Песоцького підтвердив свій високий рівень, здобувши перемогу в чемпіонаті України серед команд вищих навчальних закладів і ставши п'ятиразовим переможцем цих змагань! Тепер футзалісти нашої університету представлятимуть Україну на чемпіонаті Європи, який відбудеться у Фінляндії

Як з'ясувалося, ця перемога стала тільки початком вдалого сезону. Наприкінці травня "студенти" завоювали ще один трофей. Не менш серйозний за попередній! ФК СумДУ в теперішній та відчайдушній боротьбі виборів чемпіонство й у першій лізі вітчизняного футзалу.

Ще за кілька турів до завершення регулярної частини першості команда Песоцького зарекомендувала за собою перше місце в турнірній таблиці своєї групи. Після закінчення регулярної частини згідно з регламентом кращі колективи обох груп першої ліги у форматі фіналь-

ної пульки визначали кращого. Як і в "регулярці", в іграх плей-оф сумчани виявилися найсильнішими.

У півфіналі ФК СумДУ взяв гору над представником Волинської області, командою "Шанс-Авто" з міста Ковель (перемоги 6:2 вдома та 3:4 в гостях). Суперником нашої команди у фіналі був херсонський "Продексім". На своєму паркеті сумчани просто-таки вирвали надважку перемогу 4:3. А от матч-відповідь закінчився впевненою вікторією сумчан (1:3), які в ранзі чемпіонів першої ліги закінчили сезон 2010/2011.

Таким чином команда Сумського державного університету здобула право наступного сезону представляти Сумщину в еліті українського футзалу! Інша справа, чи знайдуться спонсори, які допоможуть університету достойно представити команду у вищій лізі.

Дмитро Шпірко,
ЖТ-02

УВАГА!

Кафедра філософії СумДУ запрошує на навчання в аспірантурі зі спеціальностей «Філософська антропологія і філософія культури», «Філософія науки», «Соціальна філософія». За інформацією звертатися на кафедру філософії (к. Г-701)

ДЕПУТАТИ СПІВПРАЦЮЮТЬ ЗІ СТУДЕНТАМИ

Діяльність студради студмістечка СумДУ завжди спрямована на покращення умов проживання студентів. Уже чимало зроблено своїми силами, але у вирішенні певних проблем потрібна підтримка з боку влади. Тому за допомогою у впровадженні спортивного майданчика на території 2-го і 3-го гуртожитків студрада звернулася до депутата міської ради від 34 виборчого округу Віктора Ко-

валенка. За його розпорядженням для роботи було надано грейдер, яким розрівняли майданчик біля гуртожитку №3. Віктор Коваленко висловив намір продовжити співпрацю зі студентською радою. Уже в найближчих планах – облаштування молодіжного скверу, благоустрій прилеглих до студмістечка територій, ремонт спортмайданчиків, прокладання бордюру та асфальтування доріжок.

■ ДЕТЕКТИВ-ШОУ

ЮНА МІС МАРПЛ ІЗ СУМДУ

Четвертокурсниця спеціальності "Журналістика" Олена Євтушенко здобула перемогу в інтелектуальному проекті "Детектив-шоу", що проводиться на телеканалі "Академ-ТВ" і в якому, крім студентів факультету ІФСК СумДУ, брали участь представники Української академії банківської справи та Олександрівської гімназії. Олена звикла до перемог, є призером багатьох конкурсів, олімпіад, постійно бере участь у наукових конференціях. При цьому ще й учить на відмінно. Розкрити секрети успіхів дівчини спробувала її однокурсниця Юлія Ярошенко.

– Олено, таке шоу ніби репетиція перед "Що? Де? Коли?". Ти згодна?

– Насправді формат "Детектив-шоу" принципово відмінний, не має аналогів у нашій країні та навіть за її межами. Проект АТВ складніший для учасника передусім тому, що грає не команда, а окремий гравець. Звичайно, це знімає

частину відповідальності (перед товаришами по збірній), але додає відповідальності перед факультетом, честь якого захищаєш.

– Проект знімало телебачення. Важко працювати на камеру?

– На камеру ніхто не працював. Не до зовнішнього антуражу в розпал "слідства". Крім того, перед записом ми збиралися кілька разів, тренувалися в умовах, наближених до бойових. А тому добре знали правила, непередбачуваних ситуацій на майданчику не виникало.

– Що відчула, коли зрозуміла, що за результатами гри перемогла?

– Особливих відчуттів не було. Приємно, звичайно, але від самої гри отримала набагато більше задоволення, ніж від того, з якими результатами вона за-

кінчилася. Хоча, без сумніву, перше місце було важливим. У фіналі зійшлися представники трьох навчальних закладів, а тому мова йшла вже не про особисту першість. Крім того, на представниках нашої команди була додаткова відповідальність – саме збірна факультету ІФСК за результатами SMS-голосування глядачів мала у вирішальній грі додаткового представника (теж майбутнього журналіста Богдана Шелудяка). Думалося швидше не про те, щоб довести індивідуальну перевагу, а про те, щоб не підвести кілька тисяч людей, які слали за нас повідомлення.

– Увечері ти перемогла, а зранку...

– А зранку – потяг до Львова. Їздила на конференцію, де розглядали стан та перспективи розвитку журналістської освіти в Україні. Познайомилася з багатьма цікавими людьми, почула чимало нового. Після засідань, звісно ж, нагулялася містом, попила львівської кави, накупила сувенірів на всіх родичів-друзів-знайомих.

– Що б ти хотіла порадити студентам, які бажають, наприклад, займатися науковою діяльністю чи гра-

ти у КВН, але бояться, що відстануть у навчанні?

– Порадити можна одне: не боятися. Зазвичай, що більше справ, то легше з ними всіма впоратися. Складно лише, якщо кудись їдеш днів на чотири-п'ять і "випадаєш" із ритму, нормального університетського життя. Та все можна наздогнати, викладачі завжди зрозуміють і підуть назустріч.

– Поділися секретом, що слід робити, щоб досягати лише найкращих результатів?

– Не знаю, як у кого, а в мене подібних секретів немає. Якщо людині дійсно подобається те, чим вона займається, результат її діяльності буде достойним. Перемоги приходять до тих, хто не просто в них вірить, а ще й докладає зусиль для їх досягнення.

■ ЗЛІТ

ТУРИСТИЧНА РОМАНТИКА З АДРЕНАЛІНОМ

Прихильники туризму серед нашого студентства мали змогу відчувати романтичний настрій і водночас отримати неабияку порцію адреналіну завдяки зльоту, в якому взяли участь команди всіх гуртожитків СумДУ.

Табір із наметами, вогнищами, грою на гітарі та, звичайно, метушливими учасниками розташувалася в урочищі Баси ще зранку. Під час урочистого парадного маршу команд їх капітани рапортували голові студентської ради студентів Антону Кравченку, озвучивши при цьому назви команд. Крім традиційних ("Дружба", "Екстрим" тощо), зустрічалися й досить несподівані назви ("Бум", "Тяп-ляп").

Від імені адміністрації університету присутніх привітала проректор із науково-педагогічної роботи та соціальних питань СумДУ Олена Король: "Без перебільшення нам є чим пишатися. Головним здобутком вважаю

появу студради студмістечка, яка активно працює і створює добру славу нашим гуртожиткам навіть за межами нашого міста". Вона вручила грамоти за яскраві лідерські якості та значний внесок у розвиток студради Олександрю Доброжану, Миколі Ліндіну та Семену Казанцеву.

Програма туристичного зльоту складалася зі спортивної та конкурсної частин. Під час першої учасники доводили свою спритність, швидкість, фізичну силу та витримку. Емоції вболівальників зашкалювали, коли команди перетягували канат і створювали "рятувальну службу". У другій частині змагань боролися за перемогу в конкурсах на кращі стіннівку та девіз, розпалювання вогнища, встановлення намету тощо. Не обійшлося, звісно ж, без смачних сюрпризів від "кашо-

варів" і традиційних співів під гітару біля вогнища.

Після запеклого обговорення члени журі обрали переможців і нагородили почесними грамотами та солодкими подарунками. Перемогу в номінації "Кращий намет" здобула команда гуртожитку Машинобудівного коледжу. Крашу стіннівку презентували студенти гуртожитку №3.

Своїми кулінарними шедеврами вразили студенти Департаменту міжнародної освіти. Найспортивнішою виявилася команда гуртожитку №5, а найвправнішою в перетягуванні канату та легкоатлетичному кросі – гуртожитку №4. Мешканці гуртожитку СКТ, де також проживають студенти СумДУ, виголосили, на думку журі, найкращий девіз. Дівчата й хлопці з гуртожитку №2 відзначилися в конкурсі художньої самодіяльності.

Зліт швидко добіг свого кінця. Зміцнення здоров'я студентів, популяризація туристичного спорту – це не лише корисно, а й цікаво. А ще є речі, які краще один раз побачити на власні очі: захват студентів, веселий гомін юних туристів і неймовірну красу рідної природи.

**Ліна Пятниця,
Марина Сирник,
ЖТ-82**

На фото: моменти напруженої боротьби та заслуженого відпочинку.

Чи встигнуть урятувати? Обов'язково!

«Возьмемся за руки, друзя, щоб не пропасть по одиночке!»

Отак би і в навчанні!

«РЕЗОНАНС»
газета Сумського державного університету
«REZONANCE»
Sumy State University Press

Реєстраційне свідоцтво СМ №020
Перший номер газети вийшов у світ 29.10.1991.

Обсяг – 2 друковані аркуші,
приведені до 8 полос формату А-3.
Віддруковано: ПБКФ «МакДен»,
м. Суми, вул. Тополянська, 16.
Адреса редакції:
м. Суми, вул. Римського-Корсакова, 2,
корпус «Г», кімнати: 1107, 1110.
Телефони: 78-03-74; 33-02-25.

Шеф-редактор
Олена Ткаченко
Редактор
Василь Чубур
Коректор
Ніна Гавриленко

Автори фото:
**Віктор Васильєв,
Олена Кулик,
Микола Баштовий**